

Jeugdbeweging KAJ lanceert oproep voor meer zeggen- schap voor kinderen van gescheiden ouders

---

JOHANNA LAURENT

Jongerenbeweging KAJ komt met een opmerkelijke oproep: geef kinderen van gescheiden ouders meer inspraak. Om die vraag kracht bij te zetten, lanceren ze een film met getuigenissen van kinderen en jongeren. 'Ook voor ons is een scheiding een superingrijpende gebeurtenis. Dat mogen ouders niet vergeten.'

"Wij, jongeren van de KAJ regio Gent-Eeklo, houden een bekendmaking over de gevolgen van echtscheidingen. **Waarom? Omdat mensen helemaal niet weten, wat het is om als jongere gescheiden ouders te hebben: elke week verhuizen, je nergens thuisvoelen, jezelf wegcijferen om problemen te vermijden.**

"En als het thema af en toe in de media opduikt,

valt het ons op dat het debat door volwassenen gevoerd wordt. De stem van jongeren komt niet naar voren. Omdat het ook ons aanbelangt, willen we ons mengen in het debat. Met onze verhalen, onze feiten en onze analyses."

Vrede bewaren

In een brief aan *De Morgen* vragen jongeren van de jeugdbeweging KAJ meer begrip en inspraak voor kinderen van gescheiden ouders. Volgens de jongeren beseffen nog te weinig ouders welke impact een echtscheiding op het leven van hun kinderen heeft. Voortdurend moeten verhuizen, een weekregeling die niet aangepast is aan buitenschoolse activiteiten of kinderen die zichzelf wegcijferen om de vrede tussen mama en papa te bewaren: het is slechts een fractie van de bekommernissen waar kinderen van gescheiden ouders mee opgezadeld worden.

Om mama en papa niet te kwetsen, zwijgen ze meestal gewoon. Een plek waar de tongen wél loskomen, is de jeugdbeweging. "Hoe ist medu? Het is wellicht de vraag die we het vaakst aan onze kajotters stellen", zegt Marijke Debrandere van KAJ regio Gent-Eeklo. "Het viel ons op dat ze vaak spraken over situaties die met de scheiding van hun ouders te maken hadden."

Voor een buitenstaander klinkt het misschien ludiek, maar voor jongeren is het vervelend – soms zelfs pijnlijk – om steeds in dezelfde situatie verzeild te geraken. "Zelfs een lief hebben is niet altijd evident", vertelt Thomas (19). "Het is al wel eens gebeurd dat mijn vriendin bij mijn mama stond, terwijl ik bij mijn papa was. Ik had haar gezegd: kom naar mij thuis. Zonder erbij stil te staan dat ik twee huizen heb."

Om het thema bespreekbaar te maken, beslissen de KAJ'ers een film te maken. Allemaal getui-

genissen van jongeren die vertellen wat een echtscheiding voor hen betekent. "Voor de duidelijkheid: we willen niet in de slachtofferrol kruipen", zegt Debrandere. "Het is ook geen stem tegen de ouders. Wij willen alle jongeren met gescheiden ouders, ook wie niet in de KAJ zit, een stem geven en samen strijden voor meer begrip en een betere ondersteuning. In 2013 zijn 25.000 koppels gescheiden. Voor de kinderen van die koppels is er amper ondersteuning. Het is aan de maatschappij om hier de ogen voor te openen."

En de ogen openen, is blijkbaar nodig. Vaak wordt aangenomen dat kinderen al die echtscheidingen vlotjes verteren, maar de werkelijkheid is vaak minder rooskleurig. Bij het Kinderrechtencommissariaat gaat jaarlijks een derde van alle klachten over echtscheidingen.

"De meeste klachten gaan over verblijfs- en omgangsregelingen", zegt kinderrechtencommissaris Bruno Vanobbergen. "Kinderen die bij een sportclub of de jeugdbeweging zitten, maar alleen mogen gaan als ze bij papa zijn. Of situaties waarbij de moeder toestemming geeft om mee op schoolreis te gaan, maar vader aan de school laat weten dat het kind niet mee mag. Die ruzies spelen zich boven de hoofden van de kinderen af, terwijl het wel over hen gaat. Er is inderdaad nog te weinig aandacht voor hoe kinderen dit beleven. Zij mogen heus als een volwaardige partij beschouwd worden."

Taboesfeer

Hoe je het ook draait of keert: echtscheidingen – en de nefaste gevolgen – zitten nog steeds in de taboesfeer, merken ze bij de KAJ. "Kinderen zijn heel loyaal", zegt Anna Van Der Cruyssen, psychotherapeute bij de groepspraktijk Hoopvol. "Zij zullen hun hart in evenwicht houden: een deel voor mama en een deel voor papa. Ze kunnen niet kiezen, dus cijferen ze vaak hun eigen gevoelens weg."

Daarom is het belangrijk dat ouders het signaal geven dat ze willen luisteren. Dat een kind inspraak krijgt. "Door een kind inspraak te geven, krijgt het toch controle in een oncontroleerbare situatie", zegt Van Der Cruyssen. "Doe je dat niet, dan loop je de kans dat kinderen de controle buiten zichzelf gaan zoeken. Door zichzelf bijvoorbeeld te gaan snijden, geen spaghetti meer te willen eten of niet meer te luisteren."

Met hun film dwingen de KAJ-jongeren zelf controle af. Het is hun medium om luid en duidelijk enkele eisen te formuleren. Zo vragen ze meer flexibiliteit om verblijfsregelingen aan te passen. Ook extra ondersteuning voor jongeren en hun gescheiden ouders is welkom. Kortom, er moet meer uitgaan worden van de noden van de jongeren zelf. "Inspraak is het codewoord", besluit Debrandere. "Kinderen die om inspraak vragen, moeten inspraak kunnen krijgen. Hoe jong of oud ze ook zijn."